U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **S. B.**, t.. č. neznámého pobytu, zastoupena Organizací pro pomoc uprchlíkům, opatrovníkem se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2007, č. j. OAM-1-565/VL-10-04-2007, o udělení mezinárodní ochrany, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 10. 2009, č. j. 60 Az 80/2007 - 22,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále též „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2007, č. j. OAM-1-565/VL-10-04-2007. Tímto rozhodnutím žalovaný stěžovatelce neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně s kasační stížností stěžovatelka podala návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů.

Krajský soud za účelem posouzení předpokladů pro ustanovení zástupce vyzval stěžovatelku k prokázání osobních, majetkových a výdělkových poměrů. Zásilku se však nepodařilo doručit prostřednictvím držitele poštovní licence, po vrácení soudu byla doručena fikcí dle ustanovení § 49 o. s. ř. Stěžovatelka ve lhůtě stanovené ve výzvě neosvědčila své poměry, krajský soud neměl podklady k

posouzení splnění podmínek pro vyhovění návrhu stěžovatelky, proto usnesením ze dne 18. 1. 2010, č. j. 60 Az 80/2007 - 47, rozhodl o neustanovení advokáta. Zásilka, v níž bylo předmětné usnesení doručováno, se vrátila soudu zpět s tím, že stěžovatelka nebyla zastižena, nemá schránku a písemnost jí do ní nebylo možné vložit.

K žádosti krajského soudu o sdělení místa pobytu žalovaný poté sdělil, že stěžovatelka i se svou nezletilou dcerou a manželem požádala o udělení mezinárodní ochrany v Rakouské republice, v souladu s nařízením Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a mechanismy pro určení členského státu odpovědného za posouzení žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetího státu na území členských států, bylo naplánováno předání uvedených osob zpět do ČR na den 3. 3. 2010. Krajský soud následně zjistil, že od 4. 3. 2010 má stěžovatelka hlášen pobyt v Přijímacím středisku Zastávka u Brna, kam jí znovu zaslal usnesení o neustanovení zástupce. Ani na tuto adresu se však usnesení nepodařilo stěžovatelce fyzicky doručit a nastala stejně jako v předchozím případě výzvy fikce doručení (ke dni 24. 5. 2010). S tímto krajský soud předložil věc k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Zdejší soud stěžovatelce doručoval po předložení věci informaci o probíhajícím řízení na adresu Přijímacího střediska Zastávka u Brna, zásilka se však vrátila zpět nedoručená s vyznačením, že adresát se odstěhoval. Nejvyšší správní soud z databáze žalovaného ověřil, že stěžovatelka byla stále hlášena k pobytu na adrese uvedeného přijímacího střediska, a to od 4. 3. 2010 (její manžel a dcera měli vyznačen příchod do tohoto střediska až od 26. 3. 2010, odchod k 13. 4. 2010). Nejvyšší správní soud proto požádal Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Brno o sdělení místa pobytu stěžovatelky. Dle odpovědi ze dne 13. 7. 2010, založené na č. l. 65 soudního spisu, byla stěžovatelka naposledy přihlášena k pobytu na adrese Pobytové a Integrační středisko Havířov, Na Kopci 5, Havířov – Suchá, z uvedené adresy byla úředně odhlášena dne 14. 12. 2009, nesplnila povinnost hlásit nové místo svého pobytu na území ČR, současné místo pobytu na území není známo.

Nejvyšší správní soud následně zaslal spis zpět krajskému soudu za účelem vydání rozhodnutí o ustanovení opatrovníka stěžovatelce z důvodu jejího neznámého pobytu. Krajský soud rozhodl usnesením ze dne 25. 8. 2010, č. j. 60 Az 80/2007 - 70, tak, že stěžovatelce ustanovil jako opatrovníka Organizaci pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Kovářská 4, Praha 9.

Podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že stěžovatelka se nezdržuje v místě, které soudu udala jako místo svého pobytu, současné místo pobytu se zdejšímu soudu nepodařilo zjistit ani z evidence o pobytu uchazečů o mezinárodní ochranu, ani na základě spolupráce s příslušnými odděleními cizinecké policie ČR. Svým postupem Nejvyšší správní soud vyčerpal všechny standardní možnosti, kterými by bylo možno místo pobytu stěžovatelky zjistit, považuje proto za prokázané, že pobyt stěžovatelky není znám. Vzhledem k tomu, že s touto skutečností ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu spojuje zastavení řízení o žalobě či o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud řízení dle § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., zastavil.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu